ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 6.7.2022 г.
COM(2022) 326 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно упражняването на правомощията, делегирани на Комисията съгласно Регламент (ЕС) № 1169/2011 за предоставянето на информация за храните на потребителите

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно упражняването на правомощията, делегирани на Комисията съгласно Регламент (ЕС) № 1169/2011 за предоставянето на информация за храните на потребителите

1. Въведение

Настоящият доклад е в изпълнение на задължението на Комисията по силата на член 51, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите (наричан по-долу „Регламентът за предоставянето на информация за храните“)[1]. Регламентът за предоставянето на информация за храните установява общите принципи, изисквания и отговорности, уреждащи информацията за храните, и по-специално етикетирането на храните. Предоставянето на информация за храните цели постигане на високо равнище на защита на здравето и интересите на потребителите, като предоставя на крайните потребители основа за информиран избор и безопасна употреба на храни, по-специално като се вземат предвид съображения от здравен, икономически, екологичен, социален и етичен характер.

С член 51, параграф 2 от Регламента за предоставянето на информация за храните на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по въпросите, обхванати от следните разпоредби:

- Член 9, параграф 3: Комисията може да установи критерии, съгласно които някои задължителни данни могат да бъдат изразявани с пиктограми или символи вместо с думи или числа, за да се осигури възможност потребителите да се възползват от предимствата и на други средства за предоставяне на информация. В този контекст трябва да се гарантира същото ниво на информация както при изразяване с думи и числа и да се вземат предвид доказателствата за еднакво разбиране от страна на потребителите.
- Член 10, параграф 2: Комисията може да изменя приложение III, в което се определят допълнителни задължителни данни за конкретни видове или категории храни, за да се осигури информация за потребителите по отношение на тези храни и да се вземат предвид техническият и научният напредък, защитата на здравето на потребителите или безопасната употреба на дадена храна.
- Член 12, параграф 3: когато това е по-подходящо за някои задължителни данни, Комисията може да установи критерии, съгласно които някои задължителни данни могат да бъдат изразени чрез средства, различни от опаковката или етикета. В тези случаи трябва да се гарантира същото ниво на информация за потребителите, като се вземат предвид доказателствата за еднакво разбиране от страна на потребителите и широкото използване на тези средства.
- Член 13, параграф 4: Комисията трябва да установи правила за четливостта на задължителните данни, за да постигне целите на регламента. Без да се засягат

[1] Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18).

разпоредбите на член 16, параграфи 1 и 2, Комисията може — за конкретни видове или категории храни — да включи и допълнителни задължителни данни в изискването в едно и също зрително поле да фигурират наименованието на храната, нетното количество на храната, а за напитки, съдържащи повече от 1,2 % обемни алкохолни процента — действителното алкохолно съдържание в обемни проценти.

- Член 19, параграф 2: в изключителни случаи с оглед на значението за потребителя на списъка на съставките за конкретни видове или категории храни, Комисията може да допълни списъка на храните, за които не се изисква да бъдат обозначени със списък на съставките, при условие че липсата му не води до недостатъчно информиране на крайния потребител или заведенията за обществено хранене.
- Член 21, параграф 2: Комисията трябва да преразгледа и при необходимост да актуализира списъка на веществата или продуктите, причиняващи алергии или непоносимост, съдържащ се в приложение II, за да се осигури по-добра информация за потребителите и да се вземат предвид най-новите научни постижения и технически познания.
- Член 23, параграф 2: Комисията може да установи за някои определени храни начин за изразяване на нетното количество, различен от обемни единици (литри, сантилитри, милилитри) за течни продукти и в единици за маса (килограми, грамове), за да се гарантира по-добро разбиране от страна на потребителя на информацията за храните върху етикета.
- Член 30, параграф 6: Комисията може да изменя списъците на данните от задължителното обявяване на хранителната стойност, като добавя или заличава данни, за да вземе предвид тяхното значение, и по този начин да допълва задължителното обявяване на хранителната стойност (член 30, параграф 2); информацията от обявяването на хранителната стойност, която може да се повтори (член 30, параграф 3); съдържанието на доброволното обявяване на хранителната стойност, когато такова се предоставя, за алкохолни напитки с алкохолно съдържание под 1,2 % (член 30, параграф 4); и съдържанието на доброволното обявяване на хранителната стойности, когато такова се предоставя, за храни, които не са предварително опаковани (член 30, параграф 5).
- Член 31, параграф 2: Комисията може да приеме коефициенти на преобразуване за витамините и минералите, които могат да бъдат включени в обявяването на хранителната стойност, за да се изчисли по-точно съдържанието на тези витамини и минерали в храните.
- Член 36, параграф 4: когато доброволната информация за храните се предоставя от стопанските субекти в хранителната промишленост по различен начин, който може да заблуди или объркa потребителя, Комисията може да предвиди допълнителни случаи на предоставяне на доброволна информация за храните освен вече посочените в член 36, параграф 3, за да гарантира, че потребителите са подходящо информирани.
- член 46: без да се засягат член 10, параграф 2 и член 21, параграф 2, посочени по-горе и отнасящи се съответно до измененията на приложения III и II, Комисията може да изменя приложенията, за да се вземе предвид техническия и научен напредък, здравето на потребителите или нуждата на потребителите от информация.

2. Правно основание

Съгласно член 51, параграф 2 от Регламента за предоставянето на информация за храните правомощието да приема делегирани актове съгласно член 9, параграф 3, член 10, параграф 2, член 12, параграф 3, член 13, параграф 4, член 18, параграф 5,

член 19, параграф 2, член 21, параграф 2, член 23, параграф 2, член 30, параграф 6, член 31, параграф 2, член 36, параграф 4 и член 46 беше предоставено на Комисията за първоначален срок от 5 години след 12 декември 2011 г. Комисията трябваше да представи доклад относно упражняването на делегирането на правомощия, предоставено с Регламента за предоставянето на информация за храните, не по-късно от 9 месеца преди края на 5-годишния период. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с продължителност от 5 години, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

На 11 март 2016 г.[2] Комисията прие първия доклад относно упражняването на делегираните правомощия съгласно Регламента за предоставянето на информация за храните. В този доклад са описани дейностите, извършени през този период.

3. Упражняване на делегирането

В периода от 11 март 2016 г. до сега Комисията не е установила необходимостта от използване на което и да е от делегираните правомощия, предоставени с Регламента за предоставянето на информация за храните. Въпреки че всички предоставени делегирани правомощия продължават да бъдат подходящи, решението те да не се използват е резултат от периодична и задълбочена оценка на аспектите, обхванати от делегирането на правомощия през разглеждания период, въз основа на обратната информация, събрана от националните органи, потребителите и заинтересованите страни, и в светлината на опита, натрупан при прилагането на Регламента за предоставянето на информация за храните.

По-специално в член 13, параграфи 1 — 3 от Регламента за предоставяне на информация за храните се определят изискванията за представяне на задължителните данни, така че те да са лесно видими, ясно четливи и, когато е уместно, незаличими. По-специално, за да се гарантира тяхната четливост, в член 13, параграфи 2 и 3 и в приложение IV към регламента се определят изисквания за минимален размер на шрифта, като се взема предвид повърхността на материала. „Четливостта“, както е определена в член 2, параграф 2, буква м) от Регламента за предоставянето на информация за храните, се отнася и до други аспекти на представянето, като разстояние между буквите, разстояние между редовете, широчина на чертата, цвят на шрифта, шрифт, съотношение между широчината и височината на буквите и контраст между шрифта и фона. В този контекст член 13, параграф 4 от регламента възлага на Комисията да определи допълнителни правила за четливостта на задължителните данни с цел постигане на целите на регламента. До този момент прилагането на член 13, параграфи 1 — 3 от Регламента за предоставяне на информация за храните не е предоставило доказателства, че съществуващите правила не биха били достатъчни, за да се гарантира ясната четливост на задължителните данни. Предвид общата цел за постигане на баланс между защитата на потребителите и гъвкавостта, която да позволи гладкото протичане на стопанската дейност на стопанските субекти в хранителната промишленост, Комисията не счете за целесъобразно през разглеждания период да

[2] Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно упражняването на правомощията, делегирани на Комисията съгласно Регламент (ЕС) № 1169/2011 за предоставянето на информация за храните на потребителите COM(2016) 138 final.

приложи полученото правомощие за въвеждане на допълнителни изисквания във връзка с четливостта на задължителните данни.

Освен това в съответствие с член 21, параграф 2 от Регламента за предоставяне на информация за храните Комисията трябва системно да преразглежда списъка на веществата или продуктите, причиняващи алергии или непоносимост, който е включен в приложение II. В светлината на тази постоянна оценка, когато е необходимо, Комисията актуализира списъка, за да осигури по-добра информация за потребителите и да отчете най-новите научни и технически познания. В съответствие с тази разпоредба през разглеждания период Комисията следеше отблизо положението по отношение на вещества или продукти, които могат да причинят алергии или непоносимост, но не натрупа доказателства, които да сочат, че е необходимо да се предприемат по-нататъшни стъпки за изменение на приложение II към Регламента за предоставянето на информация за храните.

Както беше обявено в доклада на Комисията от 11 март 2016 г. относно упражняването на делегирането, предоставено на Комисията, член 18, параграф 5 от Регламента за предоставянето на информация за храните беше отменен на 1 януари 2018 г.

4. Заключение

От 11 март 2016 г. Комисията не е упражнявала делегираните правомощия, предоставени ѝ с Регламент (ЕС) № 1169/2011. Комисията приканва Европейския парламент и Съвета да вземат под внимание настоящия доклад.